

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3
 Negyedévre 1 frt 50 kr.
 Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.
 Zárólapok nem adhatók vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A szilárdított minden garmond sor díja 20 kr.

Z E M P L É N.

Társadalmi és szépirodalmi közlöny.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:
 Minden egyes szó után 100 szög 2 kr.
 Azonfelül 1 kr.
 Kiemelt, díszbetűs a körzettel ellátott hirdetésekért termékek szerint, minden centimeter után 3 kr. számítatik.
 Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetéseket a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

Szózat megyénk magyarosítása érdekében.

III.

Nem vagyok ugyan hive az afféle elvnek, mely céljaiért minden eszközt szentesít, de tán megengedhető, amit a felvett tárgyra vonatkozólag mondani akarok.

Az iskolai év alatt évenként annyi ösztöndíjat hirdetnek ki hivatalosan, hogyha annak összege bizonyos év leforgásaig egy vidék magyarosítási céljaira rendeltetnék, oly eredményt érhetnének el, nehány tized alatt a minőt mostani kiosztogatás mellett századokon át sem biztosíthatunk.

Minden ösztöndíj a műveltség fejlesztését törekszik előmozdítani; lehetne tehát általa azt eszközölni, hogy a mi nincs egyes családok utódainak szánva, egyes vidékeken felállítandó gyermeknevelő intézetek létesítésére fordíthatnám oly szándékból, hogy az ott neveltek olcsón táplálkozhatván, a hazai nyelvben kiképeztesse.

Erre szerintem nem kellene más, mint az évenként megüresedett s bárkinek kiosztható ösztöndíjak beszüntetése. Ez ösztöndíjak kamatoztatva oly tekintélyes összeggé nőhetnének ki magukat rövid idő alatt, hogy alapul szolgálhatnának a fentebb jelzett nemes célra.

Az alapítók jogai iránt tiszteletlenség úgy vélem, nem követnének el az ily eljárás mellett; mert mit ők akarnak vagy akartak, az lenne ekként is elérve.

Megteremtven úgy az üdvös alapot, városunkban is könnyű szíjjel állíthatnánk szegény sorsu tanulókat tápintézetét a felső vidéki tót ajkuak számára. Itt van a nagy klastromi épület; üres szobáinak egy kis tatarozása mellett, befogadhatná megyénk felső vidékének tanulni vágyó gyermekeit,

kikről hiszem, hogy 60 v. 80 frtos ellátás mellett úgy megtanulnák a magyar nyelvet, amint csak kívánatos. A mit a gyermek egyszerű megszeret, gyakorolja azt; így üzné a magyar nyelven való beszédet is, ha bár mely pályára hajtná is végzete; beszélne pedig azon, ha látná, hogy papja és bármiféle munkáltatója csak azon kéri erejét, azon beszél vele.

Egy emberöltő eltelnék ugyan így is addig, míg láthatnók a sikert, de így szerintem helyes utján járnának a magyarosodásnak s biztosabban célhoz érnének, mint az eddigi eljárás mellett.

A falu lelkésze, a hivatásának élhető tanító s mind az, kinek köre megengedi csak ápolná és fejlesztené azt, amit az ily intézetekben megkezdettek, míg végre is vérré válnék a magyar beszéd.

Mint a csöndes tó tükörére dobott kő eleinte csak pontot ejt azon; de a pont kiszélesül, kört képez utóbb, úgy az ily nevelő intézetek alapja is növekednék idővel egyesek és testületek nagylelkű adományozásai s egyéb módok által; mert úgy hiszem és tudom, hogy a valódi szeretet nem halt ki még a magyar szivekből. Csak a kezdet látszik nehéznek; megszűnik azonban ez rögtön, csak megyénk lelkes értelmisége vegye kezébe az ügyet s akarni kell szíjjel és tettel. A szó, hol tenni kell, kevés értékű!

E papírra vetett igénytelen sorok ugyan nem vágnak a csatlakozhatlanságra, de mint a magyarosodást ösztönző ohajtó szív hangjai felszabadítva érzik magukat, hogy beszéljenek mindazok előtt s láttassanak azok által, kik a honi nyelv terjedésében dicsőségét inkább szeretik látni, mint holmi lelket és testet elrúgó felszeg ujitásokban. Minden rossz, mi nem erősít, az idegen ház-

hászása csak árthat, mint az erők elforgácsolása nagy művet nem alkot.

Szellemi fensőbbiségét kívánva eddig honosai között a magyar faj, kell, hogy azt ápolja és terjeszse minden nemes uton akkor, midőn őseihez méltólag mindenkit egyenjogositott e házában. A ki ellene áll a közüdvnek, az nem közénk való; így helye sem lehet közöttünk. Balga az, ki a tolvajt saját lakát ásní segíti. Nem is hiszem, hogy oly rossz akaratra találhatnánk; épen azért a legnagyobb magyar a dicsőült gr. Széchenyi István szavaival végzem soraimat, hogy példája által lelkesítve mozgásba hozzam a szunynyadókat s gyors tette keltsem a késülőket.

Ki jókor ad, kétszer ad. A nagy magyar így szól fajunkra vonatkozólag iratai egyik helyén: „Saját magunkban van a főemelkedési erő; de csak lelki felsőbbiség által érhetjük azt el. Ennek elérhetéseért kötelességünk tehát buzgólkodnunk. S im ez az egész titok, mikép menthetjük meg fajtánkat a bukástól s mikép emelkedhetünk nagy, hatalmas és dicső nemzeté? Felsőbbség által vagy sehogy sem.”

E bibliai zamatú szavak ügyünket is érinthetik; épen azért munkáljanak, a kiket kor és körülmény, magyarosításunk előmozdítására legjobban képesít!

Küszöbünkön van már az ezredéves nemzeti ünnep, ha egyebet nem teszünk, tegyük legalább addig egészen magyarrá megyénk iskoláit mindenütt, hogy ne csak szívében érezze e föld szülötte akkor majd, hogy magyar, de egytől-egyig ajka is zengje dicsőítő dalát azok emlékének, kik vért s életet áldozának e honért.

Kovács János.
gymn. igazgató.

TÁRCSA.

Velenczéről . . . .

III.

Visszagonolvam Velenczében töltött legbecesebb óráimra, lehetetlen megfellebbeznem tudós hazánkfiáról, Mircse urról, kinek György Endre képviselő ur volt szíves bennünket bemutatni.

Mircse ur odaadó előzékenységén semmi nyoma sem látszik a Velenczében megforduló számos honfitársak személyére irányuló megtisztelő, de nem egyszer fárasztó figyelmének.

Dolgozó szobájának hungarikái közt épp oly gyöngédséggel osztá meg velünk szellemét, mint amily páratlan vendégszeretettel villanyozta fel kedélyünket, kedves családi körében, nemes-tüzi görög boraival.

Hasznos utasításaiért s lekötő személyes fáradozásaiért hivatva éreztem magam e néhány sort szentelni együttöltött hasznos és élvezetes perceink emlékének.

* * *

A vasárnap — a templomoké. De csak anynyiban, amennyiben a népéletnek az áhitatban mindig sajátosan nyilatkozó vonásai e napon legközvetlenebbül figyelhetők meg. A ki Velence templomainak műkincseit, csendes szemlélődésben óhajtja élvezni — legtöbb haszonnal a köznapiok déli óráit töltheti bennük.

Velence templomai csodaszépek; a szent cselekmények külső szertartása, a népének hiánya és a zenei részek pongyolasága folytán, alig ragadnak magukkal.

Az arkádok alatti ülőhelyek árán szibvásárlókodó banyák kiméletlenül belezsongnak a turista megilletődésébe s sokszor időbe kerül, míg futkározó, bémész és kolduló csoportoktól menten, egy szögletbe húzódván, a képzelem zavartalanul csapong a dogmák mélységétől a lángelmék olykor egész visióig lelkesítő, bámulatos alkotásáig.

S lehetséges-e, hogy a lélek kéjeinek ezen tisztító és javító önteltségében ne legyen egy „Miatyánkja” a szívnek mindazokért, kik az emberi érzések bármely czimén, az életben csak egyszer is gyorsíták dobbanásait?!

* * *

Egy fejezetkét a márkteri estéknek is!! Soha nem voltam elég vakmerő elképzelni, hogy a Márktér esti képének benyomásait csak megközelítőleg is képes volnék ecsetelni.

Most sem kísértem meg; Petrarka beírta vele, hogy „a földön páratlannak” jelenté ki. Felette érdekes volt ránk nézve, hogy Margit királynő ottidőzése folytán, mindennap élvezhettük az olasz értelemben legkitünőbb katona és városi zenekarok igen szabatos előadásait; holott rendes körülmények közt hetenkint háromszor részesülhetni e gyönyörben a Márktéren.

Időközben Humberto király is megérkezvén Velenczébe, a tüntetésekkel kijutott a márkteri estéknek is.

Az olaszok lelkesedése, támogatva nemzeti dalaiktól s az idegenek ezreinek kíváncsiságától, légrázó evivvakkal ostromolta mindannyiszor a királyi palotát, melynek erkélyén látható meghatótsággal visszonozta az uralkodó pár a tengeri tömegre felszaporodott közönség figyelmét. Érdekes és tanulságos háttért szöhetnek a tüntetők mögé, de mivel szerencsére sem én, sem a „Zemplén” nem üzünk politikát, nagy megkönnyebüléssel hagyom e tért beavatottabbaknak.

A Márktér a zene utolsó akkordjai után mindinkább csendes és elhagyott lesz.

Utolsó a kis csoportokban csevegő ismerősök, kik a Flórián kávéház csemegéitől és a még bizalmas csoportban enyelgő jóismerősök, kik egymás tekintetének delejétől nem birnak megválni.

Mert a sentimentalismus hazájában becsebb egy szempillantás, mint az alvás hosszú álma,

Ezért bővelkedik annyi ébren-álmokban. Gyakran már az utolsó mécses világa is átczikkázott a sötétkék vízszínen s az enyhe légen még mindig átszengett egy pajzán dalocska a molo virrasztóitól:

„O Teresina! la mama te domanda, La mama te domanda: Cosa vuoi da me! La me vol clare un zovene Castellano, Un zovene Castellano, nò lo voi, nò nò!!”

R-a.

(Folyt. köv.)

Hol van a szinai járás orvosa?

Válaszul a „Zemplén“ f. é. 6-ik számában megjelent kérdésre.

A fenti cím alatt e lap utolsó számában megjelent interpelláció írója — úgy látszik — nem ismeri a különbséget a járás és körorvosi intézmény közt, különben nem zavarta volna e két ügyet össze.

Az 1876-iki XIV-ik, a közegészségügy rendezéséről szóló törvény meghagyván a járásorvost, mint az első fokú hatóság (a szolgabíró) egészségügyi szakközegét, kit ép úgy mint a szolgabírót, nem a nép közvetlenül, de az állam fizet; ezenkívül megalkotá kényszerítőleg a községi s illetőleg körorvosokat, kiket a nép ép úgy mint a körjegyzőket maga választ s közvetlenül maga is fizet. Ezek fizetését szedik be a jegyzők, mihez a járás orvosnak semmi köze.

Ily körorvosi állomást hármat rendszeresített a törvényhatósági közgyűlés a szinai járásban. Egyet Sztakcsinba, ez kizárólag a járásé, egyet Papinára s egyet Nagy-Kemenczére. Utóbbi kettőnek hatásköre a homonnai járás szomszéd községeire is terjed. A papinai körorvosi állomás kezdettől fogva be van töltve, a nagykemenczi körorvos e nyáron halt meg s a sztakcsini körorvos 500 frtnyi nehezen behajtható fizetésén felül alig keresvén ott valamit, állásáról lemondván, elköltözött.

Ugyanezt tette a megye által járási orvosul megválasztott két orvos egymásután, dr. Szepessi ki huzamosb ideig ott lakott s dr. Pápai, kit az 1880-iki tavaszi közgyűlés válogatott meg s ki Szinnán lakást kapni nem tudván, Homonnáról teendő hivatalos teendőit teljesíthetni, de az alispáni hivatal által felfüggesztés terhe alatt utasítván, hogy ha Szinnán lakás nincs, a járás bármely más községebe költözzék, még a múlt évben szintén lemondott. Így tehát a szinai járásorvosi állomás meg van ürülve. S mivel a megye központi kormánya nem ismeri oly orvost, ki a tavaszi közgyűlésig helyettes képen Szinnára lakni menni vállalkoznék, ideiglenesen betöltetlenül hagyta ez állomást, utasítva a járás szolgabíróját, hogy hivatalos orvosi teendők elintézésére a szomszéd homonnai járási orvost vegye igénybe. — Ez a tényállás.

Nyit elmondani kötelességemnek tartottam tisztí főorvosi hivatalomnál fogva.

S most legyen szabad még pár szót elmondanom, mint magán véleményemet ez ügyben.

Midőn a körorvosi állomások rendszeresítve lőnek, meg kellett felelni a törvénynek, mely azt rendel, hogy 10000 lakosra mindenütt orvos legyen s ennél fogva több orvosi állomást kellett felvidékünkön felállítani, mint a hány orvos ott megélni képes. A gyakorlat csakhamar beigazolta a törvény keresztülvihetetlen voltát; mert a népek, mely ugyis csak a legkritikább esetben fordul orvoshoz, s nem érzi szükségét, tulságos megterhelhetése nélkül oly fixumot, melyből orvos mellékkereset nélkül bármily szerényen is megélhetne, megállapítani nem lehetett; s a megállapított 500 frtnyi fixum mellett, mely ott különben is csak igen nehezen s pontatlanul foly be, oly orvos, kiből mondjuk ki egyenesen, a népek haszná is volna, az ott minimumra reducálható mellékkereset mellett nem élhet meg. S így történt hazánk felvidékének legtöbb pontján, hogy a nép érdekében falukra exponált körorvosi állomások legnagyobb része üres, mert ha akadtak is kezdesben egyének, kik a vidék viszonyait nem ismerve, ily állomásokra eljöttek, eltelve pályájuk iránti keserűséggel, igyekeztek onnan mielőbb menekülni. S ezt nem csak azon körorvosok teszik, kiknek látogatási díjait 30 krban állapítja meg a megye, de teszik a fizetésüket a megye pénztárából rendszeresen huzó s 20 és 30 krért gyógyítani nem is köteles járásorvosok ismert nincs orvos kereslet, s nincs orvosi kereset.

S ha már egy ily vidéken, mint Szinna-Sztakcsin egy orvos is alig, vagy nem is tud megélni mellékkereset hiánya miatt, hát hogy éljen meg kettő? S ezért véleményem szerint járása ezen vidék lakóinak ügyét szíven viselve cselekedett a szolgabíró akkor, midőn a megüritült sztakcsini kör-állomásra pályázatot nem hirdetett, mely ugyis csak a hírlapoknak használt volna és bizonyosan sikertelen marad, s várja mig ismét sikerülend a megye által s nem a nép által fizetett járásorvost Szinnára fogni.

A mi pedig a jegyzők által a néptől orvosi fizetés címén beszédett adót illeti, arról a járási szolgabírói hivatal bizonyosan oly számadással és felvilágosítással fog szolgálni cikkirónak, ha veendő magának azt a fáradságot annak utána nézni, mely bizonyosan teljesen meg fogja nyugtatni.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1881. febr. 1.

Chyzer Kornél, m. főorvos.

A „Zemplén“ levelezése.

(Polgári tisztelet.)

Sárospatak, 1881. febr. 1.

Januárhó 31-én délelőtt 10 óra után szokatlan élénkség töltötte be Sárospatak városát

utcait s különösen a „nagyvendéglő“ és a „városház“ környékét, öreg és ifju emberek; gubások és köpenyegesek, gyalog vagy szánon, de mind sereglettek össze, hogy annak, akit szeretnek, Hegedüs László, országgyűlési képviselőnek tiszteletet tegyenek.

A liszkai választókerület függetlenségi pártjának lelkes elnöke Szücs Gyula, erdőbényei ügyvéd ekkorra hívta egybe azt a száztagnyi bizottságot, mely még január 9-én, a liszkai pártértekezleten lett a végből megválasztva, hogy a kerület bizalmát, szeretetteljes ragaszkodását jelentsse ki a képviselő ur előtt és kérje is fel a jövőre nézve.

A százaz küldöttségből 200 as is lett mikorra Meczner Rudolf és Szücs Gyula vezetése mellett mind bement a megtisztelt tágas szobáiba. Szép volt látni a polgárok e tarka vegyületét azon egy vagy-és céltől vezérelve, hogy lássa és tisztelje kedves képviselőjét.

A szót Meczner Rudolf, Patak város főbírája kezdte; bemutatván és felkérvén a párt elnökét a polgárok érzelmeinek tolmácsolására. Szücs Gyula, szép és lelkes beszédben tárta fel a kerület polgárainak szeretetteljes érzelmeit s ez érzelmeik alapjain felkérte Hegedüst, hogy a polgári, ezen bár terhes, de mégis megtisztelő bizodalmat ne utasítsa el magától jövőre sem.

Hegedüs, a maga kellemes előadási módjával, először is megköszönte a megtiszteltetést; azután kijelenté, hogy mig polgártársainak ugytetszik, mig az elismerésnek ily szép és lekötelező nyilatkozatait látja, félre nem áll; a jelöltséget jövőre is elfogadja.

Mikor az erre kitört éljenzés lecsillapult: hozzáfogott Hegedüs a függetlenségi párt programjának fejtegetéséhez. Szébben, világosabban, megragadóbban előadva Magyarország mostani állapotát és a jövő iránti terveket nem hallottuk, nem olvastuk soha. Példákkal illusztrálta az ipar, a kereskedelem, a földművelés, a műveltség, az általános jólét hanyatlását, aláülődését. Kimutatta, hogy a közelebbi öt év alatt 32 millióval növekedett az ország adóssága s ma már összesen száz milliót tesz az. Az a gazdálkodás, amit e mostani kormány folytat, hogy új, meg új adót hoz be, hogy az ősrégi államjavadat eladogatja, hogy a nép adóképeségét tönkre teszi; nem csak, hogy meg nem ment, sőt belevisz egy a pusztulásba, mint elpusztul az a földbirtoke, aki most egyik, majd másik földjét adja el, hogy egyik meg másik adósságát fedezze.

A függetlenségi párt minden bajon békés, törvényes és alkotmányos uton akar segíteni. Első dolog Ausztria és Magyarország között, a fejedelem személyének közösségén kívül, minden más közösséget megszüntetni. Éljen kiki a maga emberségéből. Azután javítani, a haladó korhoz alkalmazni kell a közigazgatást, az igazságszolgáltatást, az adózási honvédelmet; ipar-és kereskedelmi törvényt is mind.

Ha a választó polgárok többségének, a magyar népek ugytetszik, ha elutasít magától minden megvesztegetést s csak lelkiismeretére hallgat és a közeledő választásoknál ugy szavaz: akkor a függetlenségi párt győzelme többsége bizonyos és az ország újraalkotásának nagy munkája megkezdethetik. Nekünk — mondá — nem kell forradalom, mint ellenségeink rank fogni szeretik; nekünk a béke áldásaira van szükségünk. A forradalmat a mostanihoz hasonló kormányok csitják és idézhetik elő; mert addig nyuzzák, csigázzák az adozó polgárokat, mig azok elkeseredten élet vagy halálra emelik fel tiltakozó kezeiket.

Kérte végül a polgárokat, hogy a haza ügyét s az ő egyszerű személyét továbbra is szeressék, a függetlenségi eszméket ápolják, terjesszék s végezze — lelkes éljenzéssel sokszor megszakított — szép beszédét a választó polgárok és a haza éltetésével.

A tisztelgők azután, a haza sorsát beszélgetve, a nagyvendéglőbe mentek. Itt több mint száz személyre szóló terített asztal várta. Egy küldöttség meghívta a képviselőt is, ki készséggel eljött s kezdetét vette az egyszerű, de jó ízű ebédelés. A felköszöntők sorát maga Hegedüs kezdette meg, éltetve a választókerület összes polgárait, különösen pedig az itt megjelenteket. Azután Kun Pál, Kossuth Lajosért, Krüszelyi Bálint és Szücs Gyula, Hegedüs Lászlóért, sok mások Szücs Gyulaért, Meczner Rudolfért. Vass Imréért, Margittaiért, Buza Józsefért, a haza függetlenségéért stb. stb. emeltek poharat.

Igy folyt lelkesítő zene mellett az ünnepeles négy óra utánig, mikor is a társaság elébb a Kossuth nótájának, azután a Hymnusnak éneklése mellett szét oszlott.

Ez volt, ilyen volt a polgári tisztelet, melyet a választók színe-java Hegedüs Lászlónak az ó-liszikai választókerület országgyűlési képviselőjének tett.

V. . . i.

Nagymihály, 1881. febr. 1-én.

Szép napra virradt ma Nagymihály közönsége, már kora reggel izgatott kinezésü emberek sűrűtek a városban. Fél 8 óraker a városház

előtt gyülekezve, zeneszó és számos lobogó mellett járta végig a választó közönség a várost és a választás színhelyéhez jutva, nagy lelkesedéssel, egyhangulag Balogh Géza mérsékelt ellenzéki párti jelöltet kiáltotta ki országgyűlési képviselőül. A megválasztott képviselő, kit fényes küldöttség hívott meg a választás helyére, ékes beszédben köszönte meg a választók bizalmát, Szünni nem akaró lelkes éljenzéssel fejezvének be szavait.

Délben 150 személyre közebed volt rendezve a nagy vendéglő termében, hol megjelent a járás összes értelmisége, többen S.-a.-Ujhelyből és a szomszéd Ungmegyéből.

Az ebédet megelőzőleg, a jelen volt diszes női közönség és a választókerület összes hölgyei nevében, csinos beszéd mellett Polányi Gyuláné nyújtott át a megválasztott képviselő Balogh Gézának, a nagymihályi nők által készített, arany-nyal himzett, gyönyörű nemzeti színü selyem lobogót. E gyöngéd figyelem képviselőnket mélyen meghatotta.

Megeredt nem sokára a szónoklatok árja. Kaposy Menyhért köszönté fel az új képviselőt szép beszédben. utána Füzessegy Bertalan emelte poharát Balogh Gézáért, mint e kerületnek az általános választásoknál ujjal egyhangulag megválasztandó képviselőjéért. Több, mint bizonyos, hogy az általános választásoknál Balogh Géza szintén ily lelkesedéssel lesz újra megválasztva.

Dudinszky, volyai lelkész Balogh Gézáért és a hölgyekért mondott szép beszédét, majd Stépán Gáborért, mint e választás főtenyezőjéért. Polányi Gyula, a választás másik főfaktoráért Sulyovszky Istvánért. Sulyovszky a választókért. Füzessegy Miklós a választási értekezlet elnökeért: Szirmay Józsefért: Bugyis a jelenlévő Viczmány Ödönért, Nyomárkay Hugó a választó közönségért; Dudinszky Nyomárkayért; Viczmány az ellenzéki elvekért; Polányi Géza gr. Sztáray Antalért; Stépán Gábor Polányi Gyulánéért és még többen emeltek poharat.

A késő estig tartott s kitünő zenével füszerezett ebéd után, este 8 óraker beláthatatlan néptömeg, zászlók és zeneszó mellett, száz fátyla fényénél a megválasztott képviselő lakása elé vonult, hol Füzessegy Miklós válogatott szavakkal tolmácsolta a választók érzelmeit, amelyre Balogh Géza képviselőnk szintén gyönyörű beszédben válaszolt.

Ezzel végződött a mai szép nap, és mi ismételve szívből kiáltjuk: éljen Balogh Géza!

Szinnavidéke. 1881. febr. 1.

A népszámlálás a szinai járásban befejeztetvén, eredménye következő: házi gyűjtőlajstrom betöltetett 3677, férfi összeiratott 10765, nő 11036, összesen 21801 lélek.

Ez a tényleges állapot, mivel a távollevők nincsenek ezen összegbe foglalva s tekintve azt, hogy e járás lakossága a legszegényebb a megyében s kénytelen hosszas időt tölni munkakereseményért az alvidéken s a szomszédos Gácsországban s csak olykor-olykor térni vissza keresményével családjához, ennél fogva 1200 fővel mindenesetre többet tesz ki a lakosság száma. De ha vesszük, hogy az 1870. évi népszámlálás szerint e járásnak 24043 lakosa volt, az apadás itt nagyon is feltünő. Itt is az 1873-ik évi kolera, az Amerikába való kivándorlás s különösen az elmúlt évi roppant inség, mely e járásban volt legnagyobb, idézte elő az apadást. — Mert mi tagadás benne, ha nem is az inség, de az ennek következményeül kiütött mindenféle betegségek bizony sok embert mentettek meg a megélhetés gondjaitól.

Fü-kenyér után be kellett ennek következni; régi mondás: hogy egy baj többet idéz elő.

A nő itt is több a férfinnál, de vigasztalódnak e nembeliek, hiszen közel annyi katona van távol, mint a mennyivel felülhaladják a férfiakat, s így marad is, jut is.

Ezzel napi rendre térhetnénk e dolog felett, ha nem adta volna elő magát oly körülmény, mely igazán méltó a megemlézésre, s mely minden jobb érzelmű honfi keblét egy kis szomorúsággal, de talán jobban mondva: szánalommal tölti el. Befog következni így az a mitől féltünk s mely az országgyűlésen is interpelláció tárgyát képezte, t. i. az anyanyelv kérdése, s így a magyarság csekély száma. — Kevesebb magyar lesz, mint más nemzetiségű. Az összeírásokat a lelkészek s a tanítók készítették tul nyomó számban, s nem elég, hogy a gör. kath. lelkész urak s a tanítók többnyire anyanyelvüket orosznak írták, de még a vezetésök alatti népet is. Voltak pedig olyanok is, kik születési viszonyuknál fogva restelték ezt tenni, de szívük jobb sugallatát sem követték, hanem írták anyanyelvüket ruthénnek. — Hiába a varjuból sosem lesz csóka, turóscsuszából pedig rántott csirke.

E hazafiatalan eljárás felett valóban megbotránkozunk, — mert az olyan ki Magyarországon, magyar vidéken született; itt járta iskoláit; adott neki az állam megélhetési alapot; s itt fogja leélni napjait, az bizonyára, a mikor szegényli oda-irni, hogy anyanyelve magyar — minthogy az

is, — megérdemlené, hogy neve nyilvánosságra bocsátsák, hogy pedig ezt nem tesszük azért van, mert csaknem valamennyit ki kellene írni. Vége lehetne már e komédiának egyszer, felhagyhatnának uraim ábrándjaikkal, hiszen ezzel nem nyernek csak vesztenek, mert a mint gyau alatt állottak ez előtt, úgy abban fognak maradni ezen túl is.

Bizony jó volna a mi magas kormányunknak egy kis kijózanítási apparátushoz látni; ilyen volna például egyelőre: a magyar adóhivatalokból szedett congruácscsa elvonása, s így tovább.

De hisszük, hogy azok akik ezt tették, már megbánták azóta cselekedetüket. Mindamelllett e leczkével tartoztunk nekik s legyenek elkészülve rá, hogy hasonló esetben kevésbé leszünk irántuk kiméletesek.

Különfélék.

Polgári olvasó-kör alakult közelébb városunkban s ideiglenes helyisége a főtcazi Riderház emeletén van. E kör létrehozása által városunk polgársága kilépett eddigi passiv helyzetéből, hogy mint a társadalmi élet számot tevő faktora jövőre tért foglalhasson. Régen kellett volna ezt tenni s máma bizonyosan nem léteznének azon kontroversiák, melyek közte és az értelmiség között az utóbbi időkben felmerültek. A felvilágosodás nivellirozó ereje sok összejöttének élet veszi, míg a társadalmi elszigeteltség s a haladás iránti közöny, rendszeren osztálygyűlöletet hoz létre, amire pedig nekünk éppen semmi szükségünk sincs.

II. Rákóczy Ferencz születési helyének megjelölésére készítő díszes márványtábla beszerzése s annak a borsii várkastély delnyugati oldalába leendő beillesztési költségeinek fedezésére a sátoralja-ujhelyi turisták f. hó 28-án tánczvizalmat rendeznek a megyeház termeiben. Semmi kétségünk a felett, hogy e nagy megye hazafias közönsége a nemes cél elérésében teljes erővel támogatni fogja a kezdeményezőket, kik e terv létesítése által századok mulasztásait kívánják helyrehozni.

A **pósthivatali** kezelés ellen panaszok jutottak el hozzánk a közönségtől és nem ok nélkül. Ugy egyesek kezéhez, mint a közhivatalokhoz nem érkeznek meg idejében a közönséges levelek, újság lapok, vagy ha megérkeznek is: össze-vissza forgatva; a mi Péternek szól, beosztják Pálnak; a mely hivatalos levél más bíróságnak szól, megreked itt s elküldetik egyik vagy másik újhelyi bíróságnak; a mely hirlapot ma kellene megkapni, harmadnapra kapja meg az illető s még akkor is jó, ha a személyére szólót kapja meg. Mindezen visszasságokat korántsem a kellő felügyelet hiányának, de annak vagyunk hajlandók tulajdonítani: hogy a kezelőtiszt valószerűleg gyakran változik s így a körülményekkel nincs ideje megismerkedni vagy a kezelésnél nincs elegendő egyén alkalmazva. Bármi legyen az ok, a nagy közönség érdeke mindenestre nagyobb rendet követel.

Szombatuz. Pénteken reggel tíz óra tájban nagy lármára riadt fel a kispiazz és egy pár szomszédos utcza s az emberek tódultak özv. Szentgyörgyi Józsefné kis piacz utcza háza felé honnan a tüzet jelezték. Nevezett ház udvarán egy zsidó család lakásában mindenféle összehalmozott rondaságra vigyázatlanságból tüzes hamut öntöttek s így a kommaszszált valami meggyuladván, ennek az ablakon kitódult főttüjste idézte elő az ijedtséget. A tüzoltok is azonnal megérkeztek s egy kupa viz megtette a hatást.

Ugyanezen napon a „puszta utcán“ is kigyult egy kémény, de minden utó-szerencsétlenség nélkül. Haliottunk azonban megjegyzéseket, hogy a kémények tisztántartására a kéményseprőknek nem a legtöbb gondjuk van. Illetékes helyről jó lesz a dolognak utána nézni, mert az ilyen hanyagság gyakran nagy veszedelemnek a kurforrása.

A **zugkavéházakra** felhívjuk a rendőrség figyelmét. Az ilyen gyönyörűséges helyeken — eltekintve az orgiáktól éjjelről éjjelre haszár játékokkal foglalkoznak az éj lovagjai és zsebelik egymást con amore. Nem kell az ilyet „behunytt szemmel“ nézni: hanem közzé csördíteni a naplopó és az éjt nappallá avangerizáló truppoknak!

A **gyártelepi dalárda** f. hó 26-án az Ó-Kaszinó nagytermében, 1 frt belépti díj mellett hangversenyyel egybekötött tánczvizalmat tart, melyre a meghívók már szétküldettek. Becsületére válik úgy a dalárda vezetőjének, mint a derék egyletnek, hogy a lelkesedés náluk nem ellobbanó szalmaláng s éveken át kitartó odaadással buzgalkodnak azon nemes irányban, a melyben már több ízben bemutatták magukat a nagy közönségnek. A gyártelepi dalárda nevével hordja szép hivatását s minden egyes föllépésére örömmel hívjuk fel közönségünk figyelmét. párt fogását.

Gyakori mükedvelői előadásokra van kilátásunk, mert mint tudomásunkra jött: Hubay színigazgató társulata egy pár női tagjával virágvasárnapig köztünk marad s közte és a „müpar-

toló társaság“ közt bizonyos megállapodás jött létre, mely szerint erre vállalkozó mükedvelők közremüködésével havonként legalább két előadás tartatnak, melynek jövedelméből az igazgató családjával s a többi itt maradt tagok bizonyos osztalékot huzzanak, a tiszta jövedelem többi része pedig időről-időre jótékonyczzérra fordítassék. — Az eszme — azt hisszük — nem kivihetetlen s míg az ilyen előadások által közönségünk is egy-egy jó estében részesülne s társas életünkben némi változatosság állna be, addig másrészt a színészet egy-pár tagján is segítve lenne, a kik jól tudjuk, hogy a mai világban nagyon is mostoha gyermekei a hazának.

A **januáriusi kemény hideget** valóságos tavaszi napok váltották fel s különösen déltájban, a téli ruha is lekivánczik az emberről. A hó rohamosan olvad s ha tovább így tart, akaratlannul is arra a gondolatra jövünk, hogy vége a télnek. Pedig tán jobb volna, ha (a mint mondanak szokták) kitartaná; mert az ilyen korai ébredésnek nem mindig szokott jó vége lenni.

Fényírdai műtermet állít fel közelébb Sátoralja-Ujhelyben egy szakmájában sokoldalulag jártas fiatal ember. A fényírászat napjainkban már nem egészen luxus czikket képez, sőt gyakorlati haszna azt sok tekintetben a mindennapi szükségletek sorába állítja. Ennélfogva üdvözöljük az eszmét s reméljük, hogy a vállalkozó buzgalma és áldozatkészsége a nagy közönség méltánylásával fog találkozni.

Nyilvános köszönet. Alólírott, kedves kötelességemnek tartom, azon t. mükedvelő uraknak, kik társulatom segélyezésére közelébb mindkét alkalommal közremüködni szivesek voltak s a nagyérdemü közönségnek, mely becses megjelenésével szerencsételtetett és pártfogolt; hálás köszönetemet nyilvánítani: Hubay Gusztáv, színigazgató.

Névváltoztatás. S.-a.-ujhelyi lakos kiskoru Klein Dávid Dezső IV. é. joghalgató Budapesten vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel „Kemény“re változtatta.

A **nagymihályi** választókerületben. Kossuth Mihály, országos képviselő elhalálása folytán megüresedett képviselői állomásra egyhangulag Balogh Géza, nagymihályi kir. járásbíróvá választották meg, a kiből a mily sokat vezetett a kerület, mint járásbíróban, bizonynyal ép oly sokat nyert, mint képviselőben, mert általános ismert fedhetlen jelleme, páratlan szorgalma és tevékenysége teljes garanciát nyujtanak arra nézve, hogy a közbizalomnak, mint eddig megfelelt, úgy új állásában ezután is minden tekintetben meg fog felelni.

Sztrapkón az ottani társas-kör könyvtára javára f. hó 19-én tánczvizalom tartatik, melyre mint haljuk, a környék mulatni szerető mindkét nemü fiatalasága erősen készül. A cél mindenestire igen szép s már az magában elég ok, hogy részvételre indítsa a felvidék mivel közönségét.

Betöréssel párosult lopást követtek el ismeretlen tettesek Boronkay Farkas bereczkii birtokos lakásán. Éjnek idején kifizetették a kamara ablakrostélyzatát s behatolva, összeszedtek 10 oldal szalonát, nagyobb mennyiségű zsirt, egy tucztát sódort s azzal szépecskén odébb álltak.

A **vadászat** törvényes ideje febr. 2-án lejárt. A tapsi fülesek most már aug. közepéig ismét nyugodtan lehetnek; mentelmi joguk megvédi őket minden további zaklatástól. A saison berekesztése Bánócz és B.-Szerdahely vidékén 39 nyul és egy rókanak könnyítette meg ágya szalmáját. E vadászatok alkalmával az előbbi helyütt egy kis baleset is történt, a mennyiben a nagymihályi járás csendbiztosának, Naményi Antalnak egy szem sörét arczába furódott. A vadászatban résztvevők állítják, miszerint az esetet minden más körülmény okozhatta, csak vadászati szabálytalanság nem s így a felelőség senkit sem terhelhet. Szerencsére a lövés nem veszélyes.

Nagymihályi rendes levelezőnk írja, hogy ott a folyó hó 3-án tartott táncz-estély igen fényesen sikerült, vidékről és helyből összegyűlt díszes társaság másnap reggeli fél kilencz óráig vigan, jokedivvel mulatott. A cotillon kifogyhatlan figurái hajnalkor társas reggelibe mentek át, a mi ellen különben még az ifjuságnak sem lehetett kifogása, nem főleg azért, mert ezután újra járta a csárdás kivilágos kiviradgt. Tudósították idáig vajmi kevés nyilvános mulatságról emlékeztetik meg, sőt már a korcsolya-saisonnak is — fucs! Pedig azon a vidéken az efféle passiónak sok szemlélője akad, de kedvelője is. Végül mint örvendetes jelenséget említi fel tudósítók, hogy a rég tetszalott dalárda felámadt s ha egy kis gyakorlatra tesz szert, bemutatja életképességét a nagy közönségnek is. A dalárda lesz hivatta arra, hogy a társas élet egyhangu folyását — mint a vizet a belé vetett dynamit — olykor olykor megrázza s némi változatosságot idézzon elő.

Tályáról irják: Január hó 22-én tartatott meg a polg. olvasó egylet bálja, mely nagyon jól sikerült. A tiszta eredmény 66 frt, mely összeghez felülfizetésképp következők járultak: Báró

Vay Miklós 4 frt. Ebersz kapitány 2 frt. Szathmári járásbíró 2 frt. Szabó József 2 frt. Dr. Szabó Gyula 2 frt. Valdek Valéria grófnő 1 frt. Özv. Galgóczi Imréné 1 frt. Főtiszt. Adamovics István 1 frt. Kvasszinger N. 1 frt. Róth Jakab István.

A **sárospataki népbank** mint szövetkezet f. hó 1-én tartotta évi rendes közgyűlését. A felolvasott mérlegkimutatás tételei közül kiemeljük a következőket: a tartalékalap 14.215 frt 11 kr-ra, a betétek összege 230.225 frt 17 kr, váltó-visszleszámitolás és kölcsönök összege 120.223 frt, a tiszta jövedelem 17.899 frt 87 kr. Az osztalék az elzalogosítható részvények után 9, az alapítókéül lekötött részvények után 11% ben állapított meg. A tagok száma 1880. dec. 31-én 1101 volt; a mult év folyamán belépett a szövetkezetbe 248 tag; kilépett abból 155 tag. A közgyűlésen az igazgatóság az alapszabályok átnézésére s esetleges módosítására nézv indítványt tevén, ezen indítvány elfogadott s e czélból egy bizottság küldetett ki, melynek tagjai Dr. Lengyel Endre, Nemes Ferencz, Dr. Ballagi Géza, Krüszelyi Bálint, Dr. Rik Gusztáv, Vohl Áron. Végre a következő öt évre az igazgatóság tagjait választottak: Feldmesser Ábrahám, Kende-csy András, Krüszelyi Bálint, Meczner Rudolf, Nagy András, Nagy Gusztáv, Nemes Ferencz, Szakács János és Vohl Áron.

A **kassai nőegylet** febr. 1-én kitünően sikerült közvacsorát rendezett. A jótékony czélra körülbelül 900 frt. tiszta jövedelem jutott. A szép pinczérnök jelmezben voltak; Fedák Rozsa gyönyörü magyar menyecske, Fedák Margit bájos „Gretchen“ volt. Grieger Ilonka s Mariska (olasz nő,) Takács Laura (virágáros leány) Szoatak Gizela (lengyel nő) Reguli Berta (postillion.) Deme-ter Jolan (francia nő,) továbbá Barkóczy Mariska, Ratkovszky Róza, Matyastics Katicza, Kois Ilka, Steller Ilka, Fleischer Vilma, Huszka Agnes, Konrády Julia, Koretkó, Goczigh, Rutter, és Pallay nővérek, Veinberger, Reich s Lánca kisasszonyok; Bárcozy Andrásné, Putnokiné, Schusztárné, Stadlerné, Schirgerné, s Paksiné urnók mindannyian emelék a hölgykoszoru szépségét.

Kimutatás.

A sárospataki ref. leányiskola javára itt helyben, f. é. január 22-én tartott közvacsorával összekötött tánczestély tiszta jövedelme eddig hatszáz o. é. frt kerekcszám.

Felülizettek: Id. Vajai báró Vay Miklós 6 excellenciája 10 frt. Herczeg Windischgrätz Lajosné urhölgy 6 kegyelmessége 7 frt. Dr. Lengyel Endre és neje Pandák Zsuzsanna 100 frt. Darvas Lajos és Agnes Gyöngyösörl 5 frt. Özv. Gomba Mihályné, L.-Bényérl 5 frt. Nemes Ferencz 5 frt. Zsindely István 5 frt. Katona György, Budapestörl 3 frt. Baritz Gerő, állomásfőnök 3 frt. Kerekes Mariska, H.-Németiből 2 frt. Dr. Kun Zoltán 2 frt. Doktor Gáborné, szül. Babarék Klára 2 frt. Özv. Nagy Ferenczné 2 frt. Nagy Gábor 2 frt. Kérészy István 2 frt. Ferenczy Lajos, Miskolczörl 2 frt. Bloch Lipót 2 frt. Búza János 2 frt. Ifj. Brzorád Reszö 2 frt. Meczner Rudolf 1 frt. Szívös Mihály 1 frt. Mitrovics Gyula 1 frt. Zboray Károly 1 frt. Bokor József 1 frt. Bakó Sándor 1 frt. Gérecz Károly 1 frt. Molnár Lajos 1 frt. Zagróczky Gyula, S.-a.-Ujhelyből 1 frt. Kun Dániel 1 frt. Kiss Elek 1 frt. Szabó József, Szalonáról 1 frt. Szinyey Gerzson 2 forint.

A közvacsorához járultak: Bödögh Károly, egy hordó borral, Szakács János, egy hordó borral, Szakácsi Ede, egy takaré konyha beállításával. Ételek, italok s egyéb adományokkal: özv. Tóth Istvánné Kolbásárl, Bogay Zsigmondné, Meczner Rudolf, Vass Imréné, Szakács Lászlóné, özv. Mich-nay Károlyné, Kiss Etelka, Kovássy Zoltáné, özv. Lehoczky Ignáczné, özv. Finkay Józsefné, Steinfeld Béláné, Nemes Ferenczné, ifj. Szabó Zsigmondné, özv. Nádaskay Zsigmondné, özv. Galgóczy Károlyné, Dezsö Lajosné, ifj. Katona Zsigmondné, özv. Ardey Károlyné, Somosy Imréné, Kun Pálné, dr. Kun Zoltánné, dr. Szanthó Gyuláné, Szeremley nővérek, özv. Büttös Sámuelné, Ujházy Jánosné, Orbán Józsefné, Trócsányi Bertalané, Zsindely Istvánné, Búza Jánosné, Szinyey Gerzsonné, Szunyogh Sándorné, Harsányi Mihályné, özv. Kólos Dánielné, Szabó Dávidné, Emödy Dánielné, Eperjesy Józsefné, Szinyey Endréné, Szébenyi Karolina, Krüszelyi Bálintné, Német Lászlóné, Maklár P. Miklós, Szakács Edéné, Kapitány Jánosné, dr. Lengyel Endréné, Pavletics Gyuláné, Nagy Andrásné, Bukoveczky József, dr. Rick Gusztávné, Lácay Dánielné, Hankisz Károlyné, Hegedüs Lászlóné, Radácsy Gyöngy, özv. Murethy Jánosné, Doktor Gáborné, Kérészy Istvánné, Kovácsy Sándorné, özv. Beszterczey Istvánné, id. Katona Zsigmondné, Tatár Lajosné, Lácay Lajosné, Pandák Mária, Vég Berta, Szívös Mihályné, Varga Lajosné, Klinger Erzsébet, Janiga Jánosné, Zombory Emödné, özv. Farkas Sámuelné, Lévy Józsefné, özv. Pásztor Sámuelné, Gottsegen Dánielné, Pavletics György Wohl Áron, Zsiday Józsefné, Rác Bénéjammné.

Az elősorolt adakozóknak nagylelkü adományaikért, a főiskolai ifjusági zenekarnak pedig azon nemes tényéért, miszerint a közvacsora második estjén a tánczhoz szükséges darabokat játszani sziveskedett; a jótékonyczzél nevében hálás köszönetét nyilvánítja.

S.-Patak, 1881. jan. 26.

A rendezőség megbizásából.
Ujlaky István,
r. bizottsági ellenör.

Szerkesztői üzenetek.

N.-mihályi r. l. Az egyik megelőztetett; a másik szintén késő érkezvén, csak kivonatilag adhattuk.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos

BORÚTH ELEMEÉR.

Főmunkatárs: **FARKAS BERTALAN.**

Hirdetmény.

A sátoralja-ujhelyi takarékpénztár
XV-ik ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

az intézet helyiségébe

1881-dik évi februárhó 20-dik napjának délelőtti 10 órájára tűzvéni ki,

erről a t. részvényesek midőn ezennel értesítettek,

egyszersmind az abbani résztvevésre felkérnek.

TANÁCSKOZÁSI TÁRGYAK:

1. Az igazgatóság évi jelentése s az a felett hozandó határozat.
2. A felügyelő bizottság jelentése s az a feletti határozat hozatal.
3. Az évi mérleg s az abban kitüntetett tiszta nyeresmény felosztása feletti intézkedés.
4. Az alapszabályok értelmében beterjesztett indítványok tárgyalása.*)

Kelt Sátoralja-Ujhelyben, 1881. január 17-én.

Dókus József,
társulati elnök.

*) Kérnek a t. részvényesek részvényeiket s igazoló okmányaikat, az alapszabályok 19. §-a értelmében a közgyűlést megelőző napon az igazoló bizottságnak beterjeszteni.

3-3

Hirdetés.

A halászi Regále-bérlet
1881. február 28-án d. e.
10 órakor alatt irt házánál
árvereltetni fog, az árverelni
kívánók 300 frt bánompénz
letétele mellett az árverésre
meghivatnak.

1881. januar 11-én.

Laskay István,
birtokossági megbizott.

Hirdetmény.

Alólirott által közhírré tétetik, miszerint
mlgos gróf Andrassy Aladár ur tulajdonához
tartozó Homonna városában levő **nagy
vendéglői helyiséggel** egybekötött
és ezenkívül 3 korcsma helyiségben gya-
korolható

regalejog

1881. évi ápril hó 1-től 3 évre, az 1881. évi
február 10-én d. e. 10 órakor az alólirott nál
megtartandó nyilvános árverésen bérbe fog
adatni.

Az árverési feltételek alólirott nál bár-
mikor megtekinthetők.

Kelt Homonnán, 1881. Január 21-én.

Horváth Imre,
urad. tisztartó.

2-2

Pályázat.

Az alsó-szabolcsi tiszai ármentesítő társulatnál megüresedett **pénztárnoki**
állomásra pályázat hirdettetik.

Ez állomással a következő javadalmazások vannak egybekötve, u. m. évi fizetés
800 frt, lakbér 300 frt, hivatalos utazások alkalmával 4 frt napidij és 1 frt 40 kr mfldpénz.

Pénztárnok viszont köteles biztosítékul letenni 4000 frtot készpénzben, hitelpapi-
rokban, vagy teljes biztosítékot nyújtó fekvőségre betáblázott kötvényben. (A készpénz-
ben letett biztosíték takarékpénztárba helyeztetik, de kamatja valamint a netán értékpá-
pirokban adandó biztosíték utáni jövedelem is pénztárnokot illeti.)

Pályázni kívánók felhivatnak, hogy életkorukat, képességüket és eddigi alkalmaz-
tatásukat igazoló okmányokkal kellően felszerelt kérvényeket, folyó év ápril hó 15. nap-
jáig Tokajban a társulat igazgatóságához nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, az 1881. január 20-án tartott választmányi ülésből.

Gr. Dégenfeld Imre m. k.
elnök.

1-3.

Hirdetés.

A „Szerencs-vidéki Takarékpénztár“ mint részvénytársaság igazgatósága
részéről van szerencsém tudomására hozni, miszerint az

ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉS

megtartásának határideje és helyéül 1881. évi febr. 21-ik napjának délelőtti 9
órája Szerencsen a „Csillag“ című vendéglő helyiségében kitűzetvén, arra a t.
részvényesek annak kiemelésével hivatnak meg, mikép mindazon részvényes,
ki a közgyűlésen személyesen vagy meghatalmazottja által megjelenni, szava-
zati jogát érvényesíteni szándékszik, köteles az alapszabály 26. §-a rendeleté-
hez képest részvényeit közgyűlés tartamára f. évi február 20-ik napjának délu-
táni 6 órájáig bezárólag az igazgatóságnál, pénztár helyiségében letéteményezni.

Tanácskozás tárgyai lesznek:

1. az 1880-ik évi üzletéről szölvő igazgatói jelentés az ezzel kapcsolatban készi-
tett felügyelő bizottság által felülvizsgált és előterjesztett 1880. évi forgalmi vagyón-
mérleg és jövedelmi kimutatások, valamint a tiszta nyeresmény felosztását tárgyoló
indítvány s jelentés átvizsgálása, azok feletti határozat hozatal, az 1880. évi üzletévre,
igazgatóság és felügyelő bizottságnak működésükre adandó felmentés avagy esetleg
alapszabály értelmébeni eljárás megalapításra is kiterjesztendőleg.

2. Friedmann Lipóttól vett ház és belhelyből álló 3800 frt értékű ingatlan vé-
telre vonatkozó igazgatósági eljárás elfogadása, vagy elvetése.

3. Aligazgatónak betegsége indokából lett leköszönése folytán, megüresedett
aligazgatósági és egy igazgatósági taghalála folytán szintén megüresedett igazgatósági
állásoknak választás utjánai betöltése.

Kelt Szerencsen, 1881. febr. 2-án

Ternyey Pál,
igazgató.